

بیماری سرخک: سرخک بیماری ویروسی بسیار مسری و با قدرت انتشار زیاد می باشد و در ایران در فصل زمستان و بهار شیوع بیشتری دارد سرخک به عنوان بیماری با لکه های قرمز مشخص روی چهره، پشت و شکم و تب شناخته شده است.

علائم بیماری سرخک: تب بالا، دانه های پوستی، تنفس سریع، قفسه سینه فرو رفته هنگام تنفس، بی حالی، تشنج (به ندرت)

عواملی که در شیوع این بیماری نقش دارند عبارت اند از: در سنین پایین شیوع بیشتری دارد و در کودکان با سوء تغذیه و جنس مذکر بیشتر است و یکبار ابتلاء به این بیماری ایمنی مادام العمر میدهد.

پیشگیری از بیماری سرخک:

- ✓ کودکان در سنین یک سالگی و ۱۸ ماهگی بر علیه بیماری سرخک و سرخجه به همراه اوریون با واکسنی به نام MMR واکسینه می شوند.
- ✓ شستن دست ها و استفاده از دستمال یکبار مصرف در حین سرفه و عطسه اهمیت زیادی دارد و فقط افراد واکسینه اجازه تماس با بیماران مشکوک به سرخک دارند.
- ✓ در صورت ابتلاء خود یا هر فرد دیگری از خانواده و اطرافیان به تب و دانه های پوستی قرمز رنگ به مراکز بهداشتی درمانی اطلاع دهید

راه انتقال دوره قابلیت سرخک: این بیماری از طریق فرد به فرد از راه ذرات تنفسی و یا به وسیله تماس مستقیم یا ترشحات بینی و گلود فرد بیمار صورت می پذیرد.

عوارض بیماری سرخک: عفونت گوش میانی، پنومونی (عفونت ریه) اسهال، تشنج ناشی از تب، کوری، تشنج همراه با اختلال هوشیاری و رفتاری و سوء تغذیه از عوارض این بیماری است.

واحد آموزش و ارتقاء سلامت (شبکه بهداشت شهرستان رودان)